

Dommerne kende, om der er billig Aarsag til hans Afstættelse. Haver den affatte Skipper nogen Part i Skibet, da skulle Rederne ham efter gode Mænds Sigelse udløse. Det er jo altfaa en ret gammel Tante, der har fundet Udtryk her i Danske Lov, og naar Skipperen har en Part i Skibet, og de andre ville affledige ham, skal han „efter gode Mænds Sigelse“ udløses, det vil sige: Værdien af hans Part skal fasthættes ved Skøn, og han skal paa den Maade udløses. Dette Vædringsforslag her gaar jo ikke nær saa vidt, idet det kun bestemmer, at det skal gælde under særlige Betingelser, nemlig at Skipperen har som Betingelse for at komme til at føre Skibet købt denne Part. Nu mener den ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) og Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) at stille et Vædringsforslag, som blev nærmere omtalt af den ærede Ordfører, og som gaar ud paa, at sidste Stykke af § 96 udgaar. § 96 handler om Godtgørelse til Mandstabet for Arbejde paa Søn- og Helligdage. Saa vidt jeg hørte, kom det ikke frem i Udtaleserne af den ærede Ordfører, at dette Forslag af Mindretallet ikke er noget nyt, det er simpelt hen at blive ved det bestaaende, ved den Tilstand, som nu for Øjeblikket gælder; thi i Loven om Disciplin i Handelskibe af 23de Februar 1866 staar der i § 37: „Digger et Skib ved Land, skal den Tjeneste, som paa Søn- og Helligdage paalægges Folkene uden for det Arbejde, der henhører til Skibets sædvanlige Renholdelse, Seltørring, fornøden Vaadtjeneste, Kostens Tilberedning og de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger hver Gang godtgøres de vedkommende med et Tillæg af ½ Dags Hyre (§ 40) for hver 2 Timers Arbejde“, og i denne Lov af 1866 er der ingen indskrænkende Bestemmelser lige over for Skibe i regelmæssig Fart. Vi foreslaa ved at udstemme sidste Stykke af § 96 at blive ved det bestaaende, nemlig den Ret, som Mandstabet nu har til at erholde ekstra Løn for Arbejde paa Søn- og Helligdage. Jeg ser ikke Grunden til nu at opgive denne Ret for Mandstabet. Det er gjort gældende af den ærede Ordfører og i Motiverne til Forslaget, at dette Arbejde ikke kan regnes for at være ekstra lige over for Skibe, som gaa i planmæssige Ruter og efter en planmæssig fastsat Afgangstid; men det Argument vil kun træffe ganske enkelte Skibe. Der gaar nu om Søndagen kun et enkelt Skib paa Limfjorden og et enkelt Skib til Stege og Stubbetøbing og videre; men ellers i indenrigsk Fart afgaa de Skibe, som gaa med planmæssig Fart og høre til det for- enede Dampskibsselskab, ikke om Søndagen, de ligge hjemme. Naar der for disse Skibes Vedkommende er Tale om Ladning og Losning om Søndagen, saa er det Ekstraarbejde, som ikke er forudsat ved Forhyringen, idet dette Ekstraarbejde er Følge af, at Skibet opholdes ved Taage, Storm eller lignende. Alle

en Skipper, naar han kom hjem fra sin anden eller tredje Rejse, skulde finde, at de andre Parthavere have fundet, at de nu maaste kunde sælge en anden Part til en ny Skipper, som saa skulde føre Skibet. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa dette Vædringsforslag og erindre om, at det findes i den tytte Sølov, og at man finder Tanken i Christian V.s Lov. — Jeg har dernæst været med til i Forbindelse med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) og Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) at stille et Vædringsforslag, som blev nærmere omtalt af den ærede Ordfører, og som gaar ud paa, at sidste Stykke af § 96 udgaar. § 96 handler om Godtgørelse til Mandstabet for Arbejde paa Søn- og Helligdage. Saa vidt jeg hørte, kom det ikke frem i Udtaleserne af den ærede Ordfører, at dette Forslag af Mindretallet ikke er noget nyt, det er simpelt hen at blive ved det bestaaende, ved den Tilstand, som nu for Øjeblikket gælder; thi i Loven om Disciplin i Handelskibe af 23de Februar 1866 staar der i § 37: „Digger et Skib ved Land, skal den Tjeneste, som paa Søn- og Helligdage paalægges Folkene uden for det Arbejde, der henhører til Skibets sædvanlige Renholdelse, Seltørring, fornøden Vaadtjeneste, Kostens Tilberedning og de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger hver Gang godtgøres de vedkommende med et Tillæg af ½ Dags Hyre (§ 40) for hver 2 Timers Arbejde“, og i denne Lov af 1866 er der ingen indskrænkende Bestemmelser lige over for Skibe i regelmæssig Fart. Vi foreslaa ved at udstemme sidste Stykke af § 96 at blive ved det bestaaende, nemlig den Ret, som Mandstabet nu har til at erholde ekstra Løn for Arbejde paa Søn- og Helligdage. Jeg ser ikke Grunden til nu at opgive denne Ret for Mandstabet. Det er gjort gældende af den ærede Ordfører og i Motiverne til Forslaget, at dette Arbejde ikke kan regnes for at være ekstra lige over for Skibe, som gaa i planmæssige Ruter og efter en planmæssig fastsat Afgangstid; men det Argument vil kun træffe ganske enkelte Skibe. Der gaar nu om Søndagen kun et enkelt Skib paa Limfjorden og et enkelt Skib til Stege og Stubbetøbing og videre; men ellers i indenrigsk Fart afgaa de Skibe, som gaa med planmæssig Fart og høre til det for- enede Dampskibsselskab, ikke om Søndagen, de ligge hjemme. Naar der for disse Skibes Vedkommende er Tale om Ladning og Losning om Søndagen, saa er det Ekstraarbejde, som ikke er forudsat ved Forhyringen, idet dette Ekstraarbejde er Følge af, at Skibet opholdes ved Taage, Storm eller lignende. Alle